

Mantenim el somriure del convenciment

Aquests dies arriben diferents escrits relacionats amb l'onze de setembre que insisteixen en el valor del municipalisme i dels seus actors. Lloen el paper d'alcaldies i de regidores i regidors com a garants de la correcta gestió i coordinació d'aquesta pandèmia que ho ha trasbalsat tot.

I encara que no ho mencionen, és refereixen a dones i homes que també han entomat temporals, que en la majoria dels casos han donat veu a la seva ciutadania facilitant la seva expressió a l'octubre del 2017 i que no s'han oblidat mai de la gestió diària de tot allò que preocupa a tots els seus ciutadans.

Vull pensar que les mencions són mínimament merescudes i que cada una i cada un dels que hem decidit dedicar un temps de la nostra vida al servei públic, ho estem fent amb persistència i empeny, i amb el convenciment de que els nostres ideals i decisions seran els millors per a la nostra ciutadania i el nostre entorn.

Algunes d'aquestes persones hem defensat i ho seguirem fent un model republicà en la nostra gestió diària perquè estem convençudes de que la República és l'objectiu que cal assolir. I tot i que la diada d'avui vingui carregada de tota la potència simbòlica que l'envolta i de tota la força de centenars d'anys, no ens cal un onze de setembre per saber on som i on volem arribar.

Mantenim el somriure del convenciment, deia ahir Dolors Bassa en una trobada feminista telemàtica on ella i Carme Forcadell van donar una lliçó magistral no només de convenciment sinó de fortalesa, coherència, integritat i feminisme.

No vam poder allargar-nos tant com ens hauria agradat, perquè totes dues havien de tornar a la cel·la on estan empresonades. Fèiem aquesta trobada gairebé la vigília d'un onze de setembre marcat per la pèrdua de noves llibertats.

Mantenim el somriure del convenciment, deia quan els hi vam demanar que moguessin la càmera per poder veure bé les seves cares. I vaig pensar en el somriure de moltes i molts de nosaltres que ens esmercem dia a dia per assolir tot allò en el que creiem, des del lloc on la vida ens ha posat. Malgrat l'adversitat i els impediments constants, amb tossuderia i tenacitat.

I observant la grandesa d'aquestes dues dones també vaig ser conscient de que la grandesa a voltes va lligada amb la humilitat. I

que la humilitat obre portes i ajuda a traspasar murs. I que això és justament el que ens cal fer si volem transmetre de manera efectiva els nostres ideals. Fer-ho amb humilitat, fugint de la prepotència i de les veritats absolutes i del donar lliçons que no practiquem.

Perquè si som capaços de transmetre-ho, el somriure del convenciment es mantindrà ja que tot allò que té a veure amb els valors que defensem i per els que treballem dia a dia es reflectirà en la quotidianitat. Només així sabrem que la nostra tasca diària està donant el seu fruit. Perquè una República es comença a construir des d'allà on arribem només estirant el braç.

I no patiu encara que aquesta diada sigui diferent. El civisme, l'empatia, el respecte, la defensa del bé comú... són valors que ens poden cohesionar molt més que qualsevol concentració multitudinària puntual, ara que encara que volguéssim no hi podríem participar.

Assimilar els deures de la mateixa manera que tenim clars els nostres drets és un bon exercici i una manera de demostrar que podem donar forma i posar dreta una paraula com República, que ha d'arribar molt més lluny que a les lones dels balcons.

La vida ens ha posat a prova aquests mesos i ens ha donat temps per la reflexió. Aprofitem-ho i fem de la dissort una oportunitat de canvi. Però fem-ho de debò, començant amb tot allò que tenim més a prop.

Bona diada a totes i a tots.

Rosa Pou, Alcaldessa de Caldes d'Estrac

11 de setembre del 2020